

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Locutio Dei Ad Cor Religiosi

Pawłowski, Daniel

Leodii, 1701

Septimo Die.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59541](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59541)

DIES SEPTIMA

*Sancto Francisco Xaverio
consecranda.*

Oratio jaculatoria hujus diei
erit ista: *Amor meus crucifi-
xus est!* S. Ignatius Martyr,
in Epist. ad Rom.

MEDITATIO I.

De Passione Christi Domini.

Huic materiae considerandae, inte-
gram Hebdomadam tertiam Exerci-
tiorum suorum destinavit S. P. Igna-
tius.

ORATIO PRÆPARATORIA con-
suetæ.

PRÆLUDIUM I. Statue tibi ob
oculos Christum sic te alloquentem:
*Vide homo, quæ pro te patior! non est dolor,
sicut quo crucior, &c. Et super hoc est pœna
gravior, quia te tam ingratum experior.* S.
Bern.

PRÆLUDIUM II. Pete à Chri-
sto Domino gratiam, ut intimè tibi

imprimas dolores passionis ejus?

PUNCTUM I. Intuere Christum Dominum passum, tanquam objectum tuæ confusionis & increpationis imperfectionum ac negligentiarum tuarum: & audi illum tibi dicentem. 1. Ego vilissimè æstimor; ac vendor; tu autem appetiari cupis. 2. Ego ad pedes Judæ jaceo; tu inimicos persequeris. 3. Doctrina mea examinatur, & traducitur; tu talentatus ob omnibus haberi vis. 4. Ego usque ad sudorem sanguineum oro; tu tam acediosè. 5. Ego falsa testimonia & iniquas accusationes sustineo; tu nec vera de te vis audire. 6. Ego opprobriis saturor; tu vis honoribus & æstimationibus cumulari. 7. Ego flagella subeo; tu autem Religiosæ impatiens es disciplinæ. 8. Ego in spinis; tu vis esse in commoditatibus omnimodis. 9. Corpus meum unum vulnus & ulcus; tu non vis ullam violentiam & afflictionem corpori tuo inferre. 10. Mihi velantur oculi; immodestia tua aperit tuos. 11. Ego felle, & aceto potor; tu cibos & potus sapidos quæris. Confundere ad hæc omnia, & ad alia, quæ passus JESUS vitiis tuis opponit, tolleque illa ex animo tuo.

II. Intuere Christum Dominum passum tanquam speculum omnium virtutum Religiosarum. 1. Tractatur & conculcatur ad instar vermis; Barabbæ

postponitur ; inter latrones suspenditur : quanta humilitas ! 2. Vestibus expoliatur ; moriens non habet , ubi caput reclinet : quanta paupertas ! 3. Allegatis multis calumniis , in materia tamen castitatis , neque per malitiam , ab ullo arguitur : quanta puritas ! 4. Obediens usque ad mortem : quanta obedientia ! 5. Osculatur Judam ; pro crucifixoribus orat : quantus inimicorum amor ! 6. Tacet usque ad admirationem Pilati : quantum silentium ! 7. Sub cruce fatiscit : quantus labor pro gloria Dei ! 8. Conciliat Herodem Pilato : quanta amoris solertia ! 9. Vigilat totâ nocte ; pendet in cruce , consputus , colaphizatus , spinis coronatus , clavis confixus moritur : quanta mortificatio ! vide ergo hoc exemplar , quod monstratum est tibi in monte , & te conforma illi.

III. Intuere Christum Dominum passum , tanquam objectum , quod abstergit , quietat , & dulcorat omnes amaritudines in quacunque occasione & circumstantiâ servitii divini tibi occurrentes. Gravis est tibi severitas & disciplina Religiosa ? dulcorat illam tibi Christus flagellis , spinis , clavis suis. Graves sunt linguæ , infamationes , falsæ delationes , suspiciones ? dulcorat illas tibi Christus , jactis in se blasphemis , falsis accusationibus , detractio-

nibus ,

nibus, calumniis, irrisionibus. Graves sunt Superiores? dulcorat illos tibi Christus, suam damnatione per Annam, Caipham, Pilatum, &c. Nunquid hi non graves illi fuerunt? Graves tibi cibi malè cocti, insulsi, viles, insufficientes? dulcorat illos tibi Christus felle & aceto suo, &c. Ipse judica, cui potius conveniant talia; Christo, an tibi? hoc expende, & omnia gravia, abhinc sint tibi pro Christo levia & dulcia.

COLLOQUIUM. Institue ad Dominum JESUM per Orationem illam, reflexè atque cum intimo affectu recitatam: Anima Christi sanctifica me: & In fine Pater, & Ave.

DOCTRINA PRACTICA,

Tempore Matutino Diei
septimæ relegenda.

*De obligatione & Supererogatorio
conatu semper proficiendi.*

Certum est 1. Quòd in via Dei non proficere, sit deficere; non progredi, sit regredi, non tendere ad perfectionem, sit retrocedere. Conveniunt in hoc SS. Patres, ex quibus S. Augu-

stinus Epist. ad Demetriadem ita loquitur; *Tamdiu non relabimur retrò, quamdiu ad priora contendimus: at, ubi cœpimus stare, descendimus, nostrumq; non progredi, reverti est.*

Certum est, 2. Religiosum sub peccato mortali teneri tendere ad perfectionem; doctrina hæc est communis Theologorum cum S. Thoma 2. 2. q. 284. art. 4. & 5. Nam Status Religiosus est status perfectionis acquirendæ, seu est via ad perfectionem: Sicut ergo sub mortali Religiosus tenetur esse Religiosus (id enim nuncupans vota Religiosa promittit Deo) ita sub mortali tenetur tendere ad perfectionem. Deinde, quia Religiosus non tendens ad perfectionem, committit peccatum simulationis, mendacii & hypocriseos in materia gravi; status enim Religiosus promittit omnibus, & ostendit sanctitatis perfectionisque curam, ideoque habet reverentiam apud omnes, etiam summi status homines, & privilegia in omni jure maxima: Si igitur aliter se haberet Religiosus, certè non esset immunis à peccato imposturæ in re gravi.

Certum esse videtur, 3. Quòd Religiosus peccaret mortaliter contra præceptum tendendi ad perfectionem, si esset efficaciter resolutus, non nisi ea servare, ad quæ servanda obligatur sub mortali; reliqua verò, venialiter so-

lūm aut sub nullo præcepto obligantia, paratus esset non servare. Docent id gravissimi Patres, nec in doctrina solum Theologica, sed in spiritu Religioso eximii, Suarez, Sanchez, aliique: quamvis enim talis resolutio, & tale animi decretum in seipso spectatum non sit mortale, sicut & propositum committendi omnia peccata venialia, in se præcisè spectatum, non est mortale; ratione tamen periculi proximi incidendi in peccatum mortale, etiam illud ipsum animi decretum est mortale: Si enim Viri prudentes, dum concordis sententia asserunt, aliquid periculosum esse, faciunt certitudinem mortalem periculi proximi, multò magis dum Deus dicit, *Eccl. 19. Qui spernit modica, paulatim decedit*, facit certitudinem periculi proximi perveniendi ad ruinam per modica violata: resolutio autem ad periculum proximum ruinæ, seu peccati mortalis, est & ipsa mortalis.

Præterea, ut bene explanat Sanchez, *lib. 6. in Decal. c. 4. n. 18.* Religiosus tenetur sub mortali taliter vivere, ut non sit graviter suæ Religionis perniciosus, inducendo alios Religiosos suo exemplò ad nimis relaxatam regulam, perturbandoque suam Religionem, ita ut valde expediat suæ Religionis, eum expellere? hæc autem damna inferret Religiosus, habens prædictam resolu-

tionem : si enim nunquam vellet servare silentium , nec orare , nec modeste incedere , & ingrederetur omnium Religiosorum cubicula , & similia Religionis statuta transgrederetur , eò quòd singula hæc ad culpam non obligent , absque dubio graviter perturberet totam Religionem , & se in eo statu constitueret , ut eum tanquam incorrigibilem oporteret expellere : hæc Sanchez. Atque hæc de obligatione semper proficiendi : jam quæ ad supererogatorium (placentē tamen Deo) conatum attinet , perstringo.

Primò , usitatum est servis Dei fervens & continuum proficiendi desiderium : sunt enim è numero eorum , qui esuriunt & sitiunt justitiam , ausimque dicere , quòd sicut ex Sacramento Eucharistiæ tantus percipitur fructus , quantum desiderii igniti à communicatio adfertur , ut docuit Deus S. Catharinam Senensem , *Dialog. cap. 110*. Ita Religiosum in via Dei ad perfectionem tantos facturum passus , quantum de desiderio proficiendi habuerit.

Secundò , solent aliqui servi Dei ex desiderio proficiendi quotidie secum inire rationes , an profecerint , an verò defecerint ? sic factitabat S. P. Ignatius (ut scribit P. Ribad. in vita ipsius *lib. 5. cap. 1.*) presentem diem cum hesternò conferens , & cum profectu profe-

Etum, atque ad hoc exactius præstandum suggestit illi Dominus examen particulare, tam ad eradicanda vitia, quàm implantandas virtutes aptissimum. Hoc divino invento usi Patres nostri, cælestes progressus fecêre. De P. Jacobo Granado, qui primus in Provincia Bætica, pro nostris obtinuit facultatem recitandi Officium de SS. Sacramento quavis Feriâ quintâ, 9. Lætionibus non impeditâ, & in eadem Provincia primus fuit auctor recitandi Officium de Immaculata Conceptione B. V. diebus Sabbati; de eo, inquam, perhibet Bibliotheca Scriptorum Societatis, quòd ad ultimum usque mortis diem examen particulare instituerit, & profectum etiam alienâ manu, cum propriâ ob infirmitatem non posset, adnotaverit: idem ad nuntium mortis elatis manibus exclamavit: *Latus sum in his, qua dicta sunt mihi, in Domum Domini ibimus: Visurus nempe Deum Deorum in Sion, postquam tali invento exanimis ivit de virtute in virtutem.*

Tertiò, non desunt servi Dei, qui præter desiderium addunt etiam votum semper progrediendi in via Dei, seu tendendi ad perfectionem. Tale Votum nuncupâsse narratur P. Nicolaus Lancicius Societatis nostræ, famâ sanctitatis & miraculorum in Regno Poloniae &

magno Ducatu Lithuaniae clarus : circa votum ejusmodi , solius doctrinae gratia , hæc innuo. Siquidem perfectio Christiana consistit in amore Dei super omnia , atque ita tendere ad perfectionem , est tendere ad talem amorem , & quia talis amor Dei opponitur omni peccato , & habitibus vitiosis , passionibusque immortificatis , & desideriis inordinatis : ideo is , qui vovit semper tendere ad perfectionem , obligatur novâ obligatione sub mortali , quodvis peccatum mortale devitare : obligatur quoque de novo sub veniali , vitare peccata venialia , passiones mortificare , & habitus vitiosos extirpare , ac desideria inordinata refrænare. Obligatur insuper exercere actus virtutum , juxta statum vitæ proprium , præsertim verò actus amoris Dei super omnia frequenter elicere.

Quartò , habet Deus etiam tales servos , qui studio obtinendæ perfectionis præter votum semper proficiendi peculiari voto se obstringunt , curandi & sectandi semper id , quod perfectius illis videbitur. Tali voto obstrinxerat se S. Theresia , ut perhibetur in ejus vita. De Patre quoque Joanne Brebeuf , Societatis nostræ refert P. Nadasi in Anno dierum illustrium 16. *Martii* , eum decem-annis ante diem mortis voto nuncupato spondidisse Deo , se in

singulis, quæ ageret, id quod perfectius esse intelligeret, curaturum. Compensavit illi Dominus votum hoc exquisitissimo Martyrio, quod Anno 1649. subiit apud Hurones in nova Francia ab Iroqueis Ethnicis; nam capto primum evulsi sunt ungues aliquot, & inflicta sudibus verbera per singulas corporis partes; tum præcisæ manus, os contusum lapidibus, lingua adusta, ad collum & ad renes igne candentes admotæ secures: ignitum è collo appensum collare, adjectum cingulum ex pice & resinatis corticibus accensum; circulo labia concerpta, truncatus nasus; in Baptismi opprobrium totus fuit bulliente aqua perfusus; tandem ad palum alligato detracta Superior pellis è vertice capitis; amputati pedes; caro è coxis ad ossa usque avulsa; mandibula securi diffissa; ferro ustæ plagæ; dissectum pectus; cor evulsum, atque à Barbaris devoratum: tam exquisitam pro Deo nactus est mortem, qui eidem, exquisito perfectionis voto consecraverat vitam. Pudet, Domine **J E S U**, hæc de servis tuis scribere, & legere tam perfecta; pudet, inquam, nos in imperfectionibus nostris delitescentes, & quando tandem earum finis erit?

DIEI SEPTIMÆ
MEDITATIO II.

*De doloribus pretiosissimæ Dei
Parentis.*

Dolores hos innuit S. P. N. in Lib. Exerc. de Myster. Sepult. punct. 1. his verbis: *De cruce sublatus est mortuus Dominus per Joseph atque Nicodemum, in conspectu ipso afflictissima Matris.*

ORATIO PRÆPARATORIA consueta.

PRÆLUDIUM I. Constitue te coram B. Virgine, gladiô doloris transfixâ.

PRÆLUDIUM II. Pete à B. Virgine, ut impetret tibi gratiam supernaturalis compassionis.

PUNCTUM I. Intuere B. Virginem præsentem ducto Christo ad Pilatum, audientem accusatores, spectantem, vel audientem illusiones ejus apud Herodem, audientem quoque postpositionem ejus Barabbæ, præsentem flagellationi, spinæ coronationi, decretoria ad crucem damnationi, itineri ad montem Calvaria, tandemque crucifixioni & morti. Intuere, inquam, &

expende Martyrium hoc gravissimum ex his capitibus. 1. Quia quantum quis amat bonum aliquod, tantum odit malum illi oppositum, tantumque dolet, si illud ei infligatur: cum igitur B. Virgo summo amoris excessu amaverit Christum, & ut Filium, & ut Deum suum, ideo summo etiam excessu ode- rat malum ejus, adeoque summe do- lebat eum affligi. 2. Quia dolor Christi erat dolor ejus, eo quod Cor ejus esset Cor Christi; & sic Christus in corpore, illa in mente erat crucifixa. 3. Quia illa plus quodammodo est passa, quam Christus; nam passio Christi desit in morte, tunc autem ejus passio & com- passio non desit, sed crevit; nam Chri- sti corpus exanime ipsa cum summo do- loris sensu excepit depositum de cruce, & per triiduum sepulturæ hærebant vi- vaciter in ejus imaginatione cruciatus Christi, eamque cruciatibus affecta est Mater Dei, quomodo tu sine doloribus, & cruciatibus, te salvandum putas? re- solve ergo te ad omnia pro Deo susti- nenda.

II. Intuere, quali animo tantum Martyrium in passione Filii sui B. V. su- stinuit. 1. Sustinuit ex amore, & cum actuali summoque amore Dei Filii sui. 2. Sustinuit fortissime & constantissi- me, unde dicit de illa scriptura: *stabat.* 3. Sustinuit cum amore inimicorum

Filii sui & suorum; cum amore, inquam, flagellantium & crucifigentium. 4. Sustinuit sine desiderio levaminis, dolorum suorum, solam intendens gloriam Dei. Hæc omnia discite à Beatissima Virgine, & addiscite, eodem modo omnia adversa à Deo tibi immissa tolerare, ac proponere.

III. Intuere dolentissimam Dei Matrem, & cogita, quomodo practice possis illi & Filio ejus patienti compatiri. Potes igitur compatiri. 1. Si quolibet die aliquem actum erga Christum patientem, Matremque compatientem elicueris. 2. Si quotidie aliquam mortificationem in quocunque corporis sensu feceris, in honorem & imitationem Christi patientis, Matrisque compatientis. 3. Si imaginem Christi crucifixi, ejusque Matris sub cruce stantis, quotidie cum affectu intuitus fueris. Cogita, & fac talia, quæ tibi Spiritus Sanctus suggeret.

COLLOQUIUM. O Mare dolorum, Maria! quàm magna est contritio tua! quis mihi det, ut sim particeps compassionis tuæ! O Regina Martyrum! si indignus sum, prout sum, gratiâ sanguinei Martyrii pro Filio tuo; id mihi saltem impetra, ut sim compassionis Martyr, & præ amore Filii tui pro me passi moriar!

H O R A
 C O N S I D E R A T I O N I S,
 Tempore pomeridiano,
 Diei septimæ.

*De frequenti exercitio Fidei
 Divina.*

OMnibus quidem Christianis incumbit exercere fidem, tam per actus elicitos, quàm imperatos; potissimum tamen Religiosis propter sequentes rationes.

Primò: Quia vita Religiosa, & omnis Religiositas ex vera fide nascitur, & in ea fundatur: quando enim Deus vocat aliquem ad Religionem, dicit illi interiùs, quod olim dixit Abrahamo. *Gen. 12. Egredere de terra tua & de cognatione tua, & de domo Patris tui, & vade in terram, quam monstrabo tibi;* Audit hoc is, qui vocatur; credit Deo, sicut Abraham, & fit Religiosus. Interdum etiam adhibet signa seu motiva credibilitatis Deus, dum vocat ad Religionem: Sic Patri Martino Olavio, dum in Sacrificio Missæ Sacram Hostiam re-

neret, articulata voce dixit Christus :
*In Societate vivendum & moriendum tibi est,
 pareas tu potius mihi, quam ego tibi :* Quâ
 ille voce auditâ ad præsentiam Sacræ
 Hostiæ, & ipse Hostia Deo statim fa-
 ctus est, ut refertur i. p. Hist. Societ.
 lib. 12. num. 5. Vocatio ergo ad Reli-
 gionem est locutio Dei, & revelatio
 statûs ad salutem ordinati, obedire au-
 tem vocanti Deo, est quædam fides
 seu assensus obscurus, præstitus Deo
 loquenti.

Secundò : Quia vita Religiosa, &
 omnis Religiositas in suo vigore, robo-
 re & fervore per veram fidem conser-
 vatur; quia iisdem principiis & adju-
 mentis res conservantur, quibus inci-
 piunt primò esse: cùm igitur vita Reli-
 giosa incipiat ex fide, ut proximè dixi,
 etiam per fidem conservatur. Et certè
 sicut homines sæculares, ita & Reli-
 giosi destruuntur defectu actualis fidei
 de præsentia Dei, ideoque S. P. N. (ut
 habetur in vita ipsius à P. Ribad. con-
 scripta lib. 5. c. 1.) optabat omnibus no-
 stris id familiare esse, ut Deum in om-
 nibus rebus præsentem cernerent, &
 universas res, atque singulas in Deum
 referrent, neque minorem devotionis
 spiritum sentirent in actione, quàm in
 ipsa Meditatione. Ita aquila nostra, ad
 intuitum præsentis Solis justitiæ, pro-
 vocabat pullos suos.

Tertiò : Quia quicumque in Religione non perseverat culpabiliter , ille in vera fide deficit. Non dico , quòd sit hæreticus , vel amittat fidem , vel deficiat à fide , sed quòd deficiat in fide : quia si fides vera est conservativa vitæ Religiosæ , ut dictum est , dum deficitur à vita Religiosa , non per aliud deficitur nisi per depositionem conservativi vitæ Religiosæ , quod conservativum est fides vera. Deinde , qui culpabiliter non perseverat in Religione , *est* vult tamen salvus esse , is vel non credit , dixisse Christum , aut saltem fidem actualem de hoc non habet , quòd dixerat Christus : *Nemo mittens manum ad aratrum , & respiciens retrò , aptus est regno Dei* : Vel si credit dixisse , ipso suo facto contrario mendacem facit Christum.

Quartò : Quia vita Religiosa , præsertim in Societate J E S U , est virtualiter continua fidei professio , & virtuale exercitium ejus : qua enim intentione primi nostri Patres in Societatem hanc coaluerunt , nisi ut essent Vicario Christi semper ad manum , quocumque eos mitteret , seu ad hæreticos , seu ad Ethnicos convertendos ? Quid aliud item finis Societatis continet , nisi curam salutis propriæ , & proximorum ? quæ est autem salus seu vita æterna , *nisi ut cognoscant te Deum , & quem misisti*

JESUM? Quid denique omnes Societatis occupationes spectant, nisi vel præparamenta ad fidei propagationem, vel ipsam fidei propagationem? Ex his ergo patet, quantis titulis competat Religiosis exercitium fidei divinæ. Jam quod attinet ad praxes, hæc possunt esse.

1. Obfirmare animum in fide vera, ita ut diabolus desperet de tentando Religioso in materia fidei: obfirmatur autem per protestationem resolutam, vivendi & moriendi in fide hac, quotiescunque datur occasio recitandi aliquod symbolum fidei, sive Apostolicum, sive Concilii Nicæni, sive S. Athanasii.

2. Desiderare & emendicare à Deo gratiam, quamplurima patiendi, sanguinemque fundendi & moriendi pro fide ejus; hæc est felicitas felicitatum, ponere vitam pro Domino JESU, qui posuit pro nobis suam; occasiones hujus desiderii & emendationis hæc possunt esse. 1. Quodocunque fidei Symbolum recitatur. 2. In Sacrificio Missæ, quodocunque osculum imprimitur altari, & inclinatur caput: tunc enim ore vel solâ mente dici potest; En Domine! cervicem pro fide tua! En sanguinem! En vitam pro honore & amore tuo! 3. Ad mensam, dum legitur Martyrologium; tunc enim potest de-

siderari fides talis, qualem habuerunt SS. Martyres; potest quoque desiderari & peti à Deo Martyrium per intercessionem horum SS. Martyrum, dicendo e. g. ô si haberem fidem talem! ô si morerer pro Christo! ô Sancti Martyres impetrate id mihi!

3. Desiderare & emendicare à Deo veram ejus notitiam & fidem per totum orbem: Tale fuit desiderium S. Patris nostri! ô Domine! si te homines nôssent! Illud quoque S. Francisci Xaverii: *Memento clementissime rerum omnium conditor Deus, animarum infidelium, hereticorum & peccatorum, quas ad imaginem & similitudinem tuam fecisti: Ecce, Domine, in opprobrium tuum his ipsis quotidie impletur infernus, &c.* Illud præterea nostri Fratris Alphonsi Rodriguez, Laïci quidem, sed magni in Spiritu Doctoris, quo offerebat se Deo ad toleranda potius in æternum omnia inferni tormenta, quam ut Indi, Mauri, Gentiles essent à vera fide extorres: quod ejus desiderium ita placuit Deo, ut in quadam ecstasi revelatum sit illi eum tam accensâ voluntate tantum promeruisse, quantum fuisset adeptus omnium hominum conversione, ut refert P. Michaël Julianus, in *vita ejus.*

4. Sacrificia, quæ ex præscripto nostræ Religionis singulis mensibus pro Indis, & Gentium conversione, simi-

liter pro partibus Septentrionalibus, & hæreticorum reductione perfolvimus, exactè peragere, atque in præparatione ita fructus distribuere, ut in Gentibus, & laborantibus circa eas Sacrificium proficit. In Sacro, cogitatio hæc identidem habeatur: *Ecce Domine JESU, in opprobrium Sanguinis tui, animabus infernus impletur!* Post Sacrum, desideria conversionis earum gentium, & Martyrii eliciantur.

5. Offerre se Superioribus, & ab iis expetere Missiones laboriosas, *O quàm pulchri sunt pedes talium Missionariorum, evangelizantium pacem, evangelizantium bona!* Perducentium parvulos, & rudissimam plebem ad Christum! Quid tota vita Christi, præsertim triennium ultimum, nisi missio fuit? non legit Christus Rhetoricas & Philosophias, non occupavit speciosas, sublimesque Scribarum, Pharisæorum, Legisperitorum cathedras, sed tanquam Missionarius omnia egit, dixit, conversatus est. Per quos Regnum Christi, fidesque tam obscura dilatata est in orbe terrarum toto, nisi per Apostolos, & Apostolicos Missionarios? Amator hominum, Fili Dei, da quàm plurimos Societati nostræ, & toti Ecclesiæ tuæ Missionarios, in defatigabiles, atque tam sudoris quàm sanguinis prodigos pro te operarios; non se & sua, sed Te & animas, Sanguine

quo redemptas, sincerè & seriò quæ-
rentes. Dic huic & illi: (nôsti enim
loqui ad cor) *Ite Angeli veloces, ad gentem
cultu idolorum, defectu Pastorum,
varietate superstitionum, astutiâ hæ-
reticorum convulsam ac dilaceratam! Ite,
laborate, in sudore lachrymis & sangui-
ne ferite, ut cum æterna exultatione
metatis.*

DIEI SEPTIMÆ
MEDITATIO III.

*De signis clavorum, & Lan-
cea, in glorioso Christi
corpore relictis.*

Horum meminit S. P. N. in Medit.
7. de apparit. Christi post resurrect.
punct. 2.

ORATIO PRÆPARATORIA con-
suetæ.

PRÆLUDIUM I. Constitue te in
coenaculo, in quo Christus Dominus S.
Thomæ exhibuit fixuram, locumque
clavorum, & mittere jussit manum in
latus suum.

PRÆLUDIUM II. Pete à Chri-
sto Domino gratiam sanitatis spiritualis

ex cicatricibus vulnerum ejus.

PUNCTUM I. Intuere in manibus Christi Domini vestigia clavorum, & reverentissimè inquire, cur ea vulnerum signa in manibus gloriosis reliquerit? audiq̃ue eum respondentem: ideo reliqui. 1. Ut scias ea, quæ acerbissima fuerunt, esse gloriam meam. 2. Ut scias, hos esse characteres, quibus in manibus meis scripsi te mihi. 3. Ut scias, manus meas erga genus humanum esse perforatas & apertas, plenasq̃ue hyacinthis. Ex his disce, 1. Gloriari in infirmitatibus, acerbitatibusq̃ue tuis. 2. Gaudere, si propter bona, quæ agis, & pro omnibus laboribus non referas, nisi aculeatos sarcasmos & vulnera, seu verba te cruentantia. 3. Concipe fiduciam ad Vulnera manuum Christi, & per ea pete gratias tibi necessarias.

II. Intuere loca clavorum, signa q̃ue vulnerum in pedibus Christi gloriosi, & inquire causas eorum à Christo relictorum, tum audi; ideo ea reliqui. 1. Ut scias, me non esse præproperum ad vindictam peccatorum. 2. Ut si bona & flexibilis terra es, non autem dura petra, imprimam tibi vestigia passionis meæ. 3. Ut intuens perforatos pedes meos, scias, non esse aliam ad salutem viam, nisi viam crucis, vulnerum, mortificationis. Ex his, 1. Confundere,

quod tam diu te ingratum & inutilem, & contemptorem suum toleret Dominus JESUS. 2. Offer animam tuam ad impressionem vulnerum Domini, resolveque te ad omnia, quæ voluerit à te sustineri. 3. Ingredere tandem cum gaudio & exultatione viam mortificationis.

III. Intuere fixuram Lanceæ, in latere Christi glorioso, & inquire causam, cur eam reliquerit? audi que responsum; Ideò reliqui. 1. Ut scias, me etiamnum esse vulneratum charitate tuâ, exhibeasque vicissim cor tuum mihi. O cor Domini JESU! quantum differs à corde meo! 2. Ut habeas refugium in latere meo: recurre ergo ad illud in omnibus angustiis tuis, 3. ut in judicio meo videas hoc vulnus, & confundaris, si eo abusus fueris. Ex his fac proposita congrua.

COLLOQUIUM sic institue: accipe effigiem Christi crucifixi, & exofculare quinque Sanctissima vulnera ejus.

Osculans pedes Christi, dic 1. Domine JESU, per vulnus pedis tui dextri peto à te, ducas me viâ crucis! 2. Domine JESU, per vulnus pedis tui sinistri peto à te, dirige in conspectu tuo viam salutis meæ!

Osculans vulnus manûs dexteræ, ter dic: Domine JESU, per vulnus tuæ dexteræ

peto à te, colloca me ad dexteram tuam in iudicio tuo!

Osculans vulnus manûs sinistrae semel dic: Domine JESU, per vulnus manûs tuae sinistrae peto à te, benedic omnibus, qui sinistrae de me & contra me loquuntur, scribunt, agunt, cogitant!

Osculans vulnus lateris, ter dic: Domine JESU, per vulnus lateris & cordis tui peto à te, ut ultima sit respiratio mea, nomen & amor tuus!

In fine Pater, Ave, & Anima Christi, &c.

